

han har faaet at pynte sig med, klæder ham saa godt. (Afskyldelse).

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem bliver for personlig i sit Forsvar.

Buff: Saa maa jeg selvfølgelig forlade denne Sag, naar jeg ikke maa have Lov til at svare det ærede Medlem paa de Angreb, han har gjort, jeg maa da lade de fremmede Sjæle være, hvor de ere.

Endnu har jeg kun et ganske kort Tilsvær til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører talte om, at jeg havde faaet Korrekturastryk udleveret af den foreløbige Betænkning lige som andre. Den ærede Ordfører maatte nu indrømme, at der har eksisteret et Korrekturastryk, som mange Medlemmer have faaet, og som han ogsaa har overladt mig, men kun i nogle faa Minutter, saa maatte jeg levere det tilbage, og det har han gjort, fordi han mente, at jeg intet havde at tilføje. Naar, han har rigtig nok sat mig i den Situation, det indrømmer jeg, at jeg blev nødt til som Mellemmand at bruge det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard) for at faa det Par Ord ind, da jeg troede, at Betænkningen blev afgivet til Offentligheden, inden jeg kom til Rjøbenhavn igen. Saaledes har jeg været stillet, at det ærede Medlem fra Skive loyalt har tilføjet til den foreløbige Betænkning, som jeg for Resten staar med i min Haand, det Par Linjer, som jeg søjede til. Det er denne hensynsfulde, mageløs formelle og udmærkede Maade, hvorpaa jeg er bleven behandlet. Der er et gammelt Ordsprog, jeg vil minde det ærede Medlem om, jeg tænker, han kender det: Som man raaber i Skoven, faar man Svar. (Afskyldelse af M. Madsen). Ja, det ærede Medlem fra Smaarperne er i Ekstase, det kende vi saa godt, det vide vi jo, hvorledes han gaar omkring fra den ene til den anden, men for den ærede Formands Skyld skal jeg ikke opholde mig ved det ærede Medlem længere, ellers skulde jeg have hilst paa ham ogsaa. Saa sagde den ærede Ordfører til Forsvar for sit Standpunkt, at han mente, at jeg havde en halv Snes Gange i mit første Foredrag udtalt, at det ene Forslag var „Moderationens“, men det var det ikke, thi der var flere Forslagsstillere end Moderationen, og saa var der en, der opfandt den udmærkede Vittighed „den breder sig“. Jeg ved dog ikke, om det ærede Medlem fra Lebring (Sloth) er enig deri. (Afskyldelse). Ja, jeg hørte godt, hvem det var, der kom med den. Der vil jeg sige til det ærede

Medlem, at efter hvad der staar i den foreløbige Betænkning, er det vist ikke ganske rigtigt. Hvis det Forslag, der er Tale om, ikke er Moderationens, saa er der stet en Forandring, som jeg ikke kender til, men ellers var der en meget væsentlig Forskel paa de to Forslag, nemlig den, at der paa det ene Forslag var nævnt en vis bestemt Sum, og paa det andet ikke. Det skal jeg dog ikke komme videre ind paa, da det er en foreløbig Betænkning og jeg ikke ved, hvilke Forandringer den er undergaaet siden. Vi have ingen Møder holdt i Udvalget om den Sag siden, men saaledes var det i den Betænkning, som jeg staar med i Haanden, og tvivler nogen derom, kan man godt faa det at se. Der er et Vædringsforslag under Nr. 2 af de ærede Medlemmer for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) og Ringkøbing (S. C. Christensen), og det Vædringsforslag ser lidt anderledes ud end Vædringsforslag Nr. 5. Det skal jeg som sagt lade ligge, da det er en foreløbig Betænkning, men jeg har den altsaa her i min Haand. Sluttelig skal jeg svare den ærede Ordfører angaaende Frakten. Det lod til, at det var noget, der rigtig skulde tage sig ud, det med Frakten. Jeg vil indrømme, det ærede Medlem, at det er sjældent, at han siger en Vittighed, men der var han virkelig nær ved det, men alligevel var hans Sammenligning ikke rigtig. For det første vil jeg sige, at det principale Forslag har jeg Lov til at bruge, det er hverken Hittegods eller Hittaalent Gods, en Del af det er mit eget. Det er det principale Forslag, som for mig er Hovedforslaget, og det har jeg Lov til at bruge, det er for en Del omændret af mig, og som jeg hele Tiden i Udvalget har anthydet, var det det, som jeg nærmest kunde slutte mig til med Vædringer. Altsaa, dette med Frakten passer aldeles ikke. Det, jeg ønsker, ærede Medlemmer først og fremmest skulle stemme for, var mit principale Forslag. Da jeg imidlertid ved, at Moderationen ikke er nem at gøre tilpas, saa tænkte jeg ved mig selv, at det, det først og fremmest gjaldt om, var for en væsentlig Del at faa Overfuddet fra Finansloven bundet, saa tænkte jeg, at skulde de ikke ville gaa ind paa det Forslag, som jeg havde Lov til at bruge, og som til Dels er mit eget, saa vilde jeg dog, skønt jeg for mit Vedkommende meget nødig vilde have dette Forslag som det endelige, henstille, om man ikke kunde tage det Forslag, som jeg ved, man i Realiteten er enig om. Saaledes hænger den Sag sammen, saa det Eksempel med Frakten vil jeg ikke sige traf lige paa et Haar. (Beretelsen [Hjørring Amts 5te Valgkreds]: